

Farvel til ømme Halse

Er der Hindring
i Halsen?

Søg Lindring
for Halsen!

KUN
35
ØRE

$\frac{1}{2}$ GALLE & JESSEN'S
Ga-Jol

den danske Halspastil

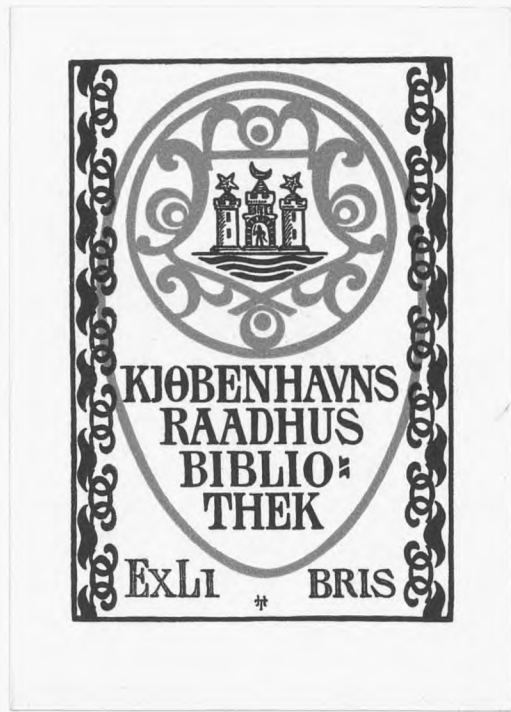
MEDLEMSBLAD · FOR
Sundbyernes Handelsforening

Jubilæumsnummer

1933

s 09.6506 Sm 57

Sundbyernes Handelsforening

gennem 40 Aar

1893 12. November *1933*

Siden Foreningens 25 Aars Jubilæum i 1918 har saavel Sundbyerne som Islands Brygge undergaaet betydelige Forandringer, Bebyggelsen har været meget betydelig og en Del Gadeudvidelser har fundet Sted. Den stedse stigende Trafik har stillet store Krav til Hovedfærdselearene. Amagerbrogade gennemgik saaledes i 1930 en meget betydelig Reparation, den gammeldags Brolægning, der endnu gav Sundby et Købstadspræg i Modsætning til den indre By, blev erstattet af Asfaltering, Elektrisk Lys afløste Gadelygterne og for at lette Forbindelsen med de øvrige Bydele, blev den gamle Langebro erstattet af en mere tidssvarende, bredere Bro, ligesom en ny Knippelsbro for Tiden er under Bygning.

Sundbyerne er nu helt opslugt af København, den provincielle Charme, at Alle var „dus“ med Alle og med alt herude, er forsvundet, den nuværende Generation er og føler sig som Københavner.

Under disse Forhold kunde man befrygte, at en lokal Forening som vor maatte sygne hen simpelt hen af Mangel paa Næring, men dette har langt fra været Tilfældet, tværtimod. Som efterfølgende Beretning viser, har Foreningen gennem de sidste 15 Aar været meget virksom og kan uden Tvivl betragtes som en for den lokale Handelsstand uundværlig Faktor.

Selv om de større Opgaver hovedsagelig overdrages „De Københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation“, er det af Betydning, at en lokal Handelsforening daglig er i nøje Kontakt med de stedlige Handlende og derfor lettere og paa en mere intensiv Maade er i Stand til at forelægge disse de fremkomne Sager, ligesom Interesserne af lokal Natur sikkert ikke kan varetages bedre end i en Sammenslutning som *Sundbyernes Handelsforening*.

S 09. 6506

Sm 57

Foreningens Banner

Skænket 1905 af Hermann Ebert

15746

Jørgen Johansen

Bertel Hansen

Chr. Riisfeldt

BERETNING

Foreningens Start.

Den 12. November 1893, altsaa for 40 Aar siden, stiftedes „Sundbyernes Handelsforening“.

En Efteraarsaften i 1893 sad tre Sundbyborgere, Bertel Hansen, Jørgen Johansen og Chr. Riisfeldt og drøftede Forholdene for de Handlende i Sundby og blev enige om, at en Sammenslutning af Handelsstanden herude var det bedste Middel som Værn mod den usunde Konkurrence. Denne Samtale resulterede da i Ønsket om at faa dannet en Forening til Varetagelse af Handelsstandens Interesser i Sundbyerne.

Første Bestyrelse.

I de følgende Dage talte de tre Herrer om Sagen til to Kolleger, P. K. Petersen og L. C. Petersen, hvorefter samtlige Handlende i Sundbyerne blev indbudt til et Møde i „Røde Kro“, Søndag den 12. November 1893, og de fleste af disse havde efterkommet Opfordringen. Efter en indgaaende Forhandling tegnede 50 af de tilstedeværende sig som Medlemmer, og Sundbyernes Handelsforening var dermed en Kendsgerning. Paa en den 26. s. M. afholdt konstituerende Generalforsamling blev Love vedtaget, og efternævnte Herrer valgt til Bestyrelse: Hermann Ebert, Formand, Th. Hansen, Næstformand, Chr. Jensen, Kasserer, Jørgen Johansen, Sekretær; som Repræsentanter P. Møller, P. K. Petersen og Ludvig Mertz; Suppleanter Vilhelm Petersen og Jørgen Hansen, Revisorer Mortensen og Schiøtt.

Foreningen tæller endnu i sin Midte den ene af Foreningens Stiftere, Bertel Hansen, samt dens første Formand, Hermann Ebert, der begge er Æresmedlemmer. Øvrige Medstiftere er borte; dog har vi den Glæde, at Medstifteren P. K. Petersens Enke fremdeles er Medlem af Foreningen.

Paa dette første Møde blev en Del af de Sager, der havde paakaldt Sammenslutningen, sat under Debat, Sogneadskillelsen, Brændevinsafgiftens Nedsættelse, Gadehandelen, Lukketiden, Smudskonkurrencen etc. Dette var Begyndelsen til et Arbejde for at værne de lokale Handlende, og de skiftende Bestyrelser har gjort en stor Indsats for stadig paa bedste Maade at løse de stillede Opgaver og saaledes bidrage til at bevare og hæve „Sundbyernes Handelsforening“s Prestige.

Inden jeg gaar over til en mere skematisk Beskrivelse af Foreningens Historie, skal jeg nævne en af de første Sager, der tog Interessen fangen, nemlig Sogneraadsvalgene og Valg til Kommunalbestyrelsen.

Sogneraadvalg etc.

I 1894, da Sundbyerne endnu var et Sogn, deltog Foreningen meget energisk i Sogneraadvalget og fik sine særlige Kandidater, Foreningens Formand og Næstformand, Hermann Ebert og Th. Hansen, indvalgt i Raadet, hvilket gav Foreningen stor Anseelse.

I 1901, da Sundbyernes Indlemmelse i København stod for Døren, og Repræsentanter til Kommunalbestyrelsen

skulde vælges, førte Foreningen en hidsig Valgkamp, glimrende ledet af Sabinsky, J. P. Jensen og C. K. Petersen. Hermann Ebert var selvsagt Foreningens Kandidat og blev da ogsaa indvalgt i Kommunalbestyrelsen, hvilket naturligvis forøgede Foreningens Popularitet.

Efter denne Daad har Foreningen iøvrigt aldrig beskæftiget sig med Politik.

I Festskriftet fra Foreningens 25 Aars Jubilæum i 1918 er disse Emner og mange andre interessante Sager udførlig beskrevet af Hr. Ad. Knudsen.

Imidlertid, der er jo siden kommet en hel ny Generation til, Medlemmer, for hvem det maaske kan have sin Interesse at følge Foreningen fra Fødsel til Dato, og da disse ikke er i Besiddelse af Herr Ad. Knudsens vel-skrevne Beretning skal jeg i forkortet Form give et Referat af de deri beskrevne Begivenheder, og saafremt disse har været aktuelle ogsaa efter 1918 fortsætte Beskrivelsen heraf.

Hermann Ebert
Formand fra 1895—1902

C. K. Petersen
Formand fra 1902—1904

Illoyal Konkurrence etc.

Tilgift.

Lørdagstilgift og Julegaver var i sin Tid en fast Regel, unge Købmænd vil vanskeligt kunne forstaa, hvilket Besvær, saavel pekuniært som paa anden Maade denne Uskik var. For at fjerne dette Onde udførte Foreningen et Kæmpearbejde, som strakte i første Omgang fra 1895 til 1901, da alle Sundby Handlende enedes om at sky al Tilgift. Enigheden brast imidlertid, og et almindeligt Ønske var, at de vedtagne Resolutioner for Forbudet skulde annulleres.

Da Chr. Stripp i 1905 var blevet Formand, indsaa han Nødvendigheden af at imødekomme dette Ønske, dels for at kunne bevare Sammenholdet i Foreningen, og dels for at undgaa for mange Overtrædelser, der vilde gøre Forbudet illusorisk.

Julegavernes Afskaffelse blev dog stadig holdt paa Programmet, og efter Bestyrelsens fornyede energiske Arbejde, kunde Chr. Stripp endelig 1. December 1913, efter at Sagen havde verseret i ca. 18 Aar, udtale:

„Juletilgiften kan betragtes som afskaffet i Sundbyerne!“

Rabat.

Kampen mod Rabatgivning under dennes forskellige Former har fra tidligste Tid været et brændende Spørgsmaal indenfor Foreningen, givet Anledning til megen Diskussion og paalagt de skiftende Bestyrelser meget Arbejde. I 1908 var dette Spørgsmaal meget aktuelt og foranledigede, at et Udvalg, bestaaende af Wilh. Hansen, J. P. Jensen, Ad. Knudsen, Sabinsky og Stripp blev nedsat, der paa forskellig Maade søgte at komme dette Uvæsen til Livs. Selv om store Resultater ikke naaedes, dæmmede denne og flere følgende Aktioner dog noget op for denne Rabatbølge, og i 1919 var Foreningen naaet saa vidt, at den ved et Møde den 30. Januar s. A. kunde vedtage, at et Medlem kunde blive ekskluderet, hvis denne ydede Rabat i Henhold til de bestaaende Rabat-Foreningers Betingelser. Kampen mod

Rabatten er jo som bekendt nu overtaget af Hovedorganisationen „De Københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation“, der ved en enestaaende Agitation har formaaet at samle bindende Underskrifter fra de fleste af Københavns Handlende mod Rabatmærkeselskaberne indsendt dette mægtige Materiale til Rigsdagen med Forslag om, at en Lov med Forbud mod disse entreprenante Selskabers Eksistens maa blive forelagt.

Skulde Handelsforeningen, der til Stadighed har støttet denne Kamp, udtrykke et Jubilæumsønske, vilde intet være mere kærkomment, end at denne Lov maatte blive vedtaget snarest.

Direkte Salg til Private.

Et Muldvarpearbejde, der fra Tid til anden har gjort Forsøg paa at undergrave Detailhandelen, det direkte Salg til Private fra en eller anden mindre Grossist eller Fabrikant, er fra Foreningens Side blevet imødegaardt med alle til Raadighed værende Midler. Denne Distributionsmetode har meget ofte, ja vel næsten som Regel, været i Strid med bestaaende Love og Politivedtægter; man skulde da saaledes mene, at det kun var et ringe Arbejde at faa dette afsløret og dermed forbudt, men dels har det ofte været vanskeligt at konstatere Overtrædelser, og dels har Politiet forlangt Anmeldelse samt Vidner for at ville tage sig af Sagen. Naar saa en Del af Pressen har taget det Parti, offentligt at kalde Anmelderne for „Stikkere“, vil man forstaa, at Opgaven ikke har været helt let.

Fra tidligere Tid skal nævnes en Sag med „Amager Bryghus“ med hvilket der efter lang Tids Bearbejdelse blev sluttet Fred med en Sejr for Handelsforeningen; Freden blev beseglet ved en behagelig Aften i „Alhambra“, hvor den tabende Part var Vært.

Nævnes skal endvidere „Standard Præmiekonkurrence“, „Middelstandens Fællesindkøb“, „Hjemmenes Kulforsyning“, til Kamp mod hvilken Foreningen havde en udmærket Forbundsfælle i Kulhandlerforeningens Sundby Afdeling. I Nutid er Loven jo skærpet meget til Fordel for Detailhandelen, men det delvis ulovlige direkte Salg er stadig en Gene; af den fungerende Bestyrelse er C. F. Henrichsen særlig beskæftiget med dette Emne og har i de senere Aar ogsaa opnaaet adskillige for Foreningen bemærkelsesværdige gode Resultater.

Marketenderier.

Salget i Marketenderier ved Kolonihaver og Grundejerforeninger gav i 1909—10 Bestyrelsen et nyt Arbejdsfelt, idet Indehaverne af disse Virksomheder fra at handle med diverse nødvendige Smaafornødenheder, udvidede deres Omraade i Lighed med smaa velassorterede Detailforretninger, som havde den Fordel, ogsaa at maatte handle i den Tid, hvor Butikkerne var lukkede. Efter adskillige Møder, Skrivelser og Konferen-

cer med Politimyndighederne opnaaedes den naturlige Ordning, at der til Udøvelse af denne Handel krævedes Næringsbevis.

I vore Dage hjemler Loven Marketenderierne Ret til al Handel i samme Tidsrum, som er gældende for Butikshandlende og iøvrigt paa samme Vilkaar, hvilket ganske vist er et stort Fremskridt, men det er desværre en offentlig Hemmelighed, at Loven uden Skrupler bliver overtraadt. Her er altsaa stadig en Opgave for Foreningen, og Bestyrelsen har da ogsaa sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Gadehandel.

Ved Mødet 12. November 1893 paatalte Chr. Jensen Handelen fra ambulante Forretninger, Gadehandel; dette Problem var altsaa allerede levende for saa mange Aar siden og har gennem hele Foreningens Historie givet Anledning til stort Arbejde. Ved den nye Næringslovs Ikrafttræden er som bekendt opnaaet det Gode, at Handelen fra Vogne er forbudt i alle Hovedgader. I 1921 fremkom Foreningen med et Forslag til den lokale Grundejerforening om et Samarbejde mod Gadehandlerne; dette blev paa det Tidspunkt afslaaet; i den nugældende Lov er der imidlertid en Paragraf, der giver Grundejerne Ret til at forlange en Gadehandler, der har taget fast Stade ud for vedkommende Ejers Grund, fjernet, hvoraf ses, at Foreningens Tanke den Gang ikke var saa helt gal endda.

Brugsforeninger.

Herr Købmand Lauritz Jensens Felttog mod Brugsforeningerne har Foreningen fulgt med Interesse og haft den Fornøjelse at modtage Herr Jensen som Foredragsholder i April 1917, hvor en Resolution om Beskatning af Brugsforeninger blev vedtaget.

Ulovlige Udsalg.

I tidligere Tid kunde en Købmand som Regel, naar han i al Almindelighed passede sin Forretning, regne nogenlunde sikkert med, at denne støt og roligt voksede, hvorved hele hans egen Position konsolideredes. Men da Verdenskrigen flammede op og vendte op og ned paa alle gennem Generationer nedarvede Forestillinger om Ret og Uret, kom ogsaa Handelens Moral og Teknik i Støbeskeen; den nye Tid viste helt andre Handelsformer end tidligere; Konkurrencen antog gigantiske Dimensioner, blev haardere og ubarmhertigere efter at Valuta-Miseren og dermed Vare-Prisfald satte ind. Som Nød lærte nøgen Kvinde at spinde, lærte Købmanden, da Dansen om Guldkalven var forbi, og Kampen om en Plads i Solens helbredende Lys var en tvingende Nødvendighed, at tilpasse sig efter de nye Tingenes Tilstand, optog med Købmændenes hurtige Tilpasningsevne alt det nye fra Kundskabens Træ paa Godt og Ondt; var der utvivlsomt mange Guldkorn

En gros Firmaer i Sundbyerne og paa Islands Brygge

Da Handelsforeningen gennem Aarene har haft en forsaavidt selvfølgelig Tilknytning til lokale en gros Handlende, har vi i Anledning af Jubilæet henvendt os til en Del af disse med Anmodning om en Beskrivelse af deres Virksomhed.

Vi har haft den Glæde af modtage imødekommende Svar fra de fleste og benytter Lejligheden til at takke for den udviste Elskværdighed.

De filsendte Referater vil, for at bryde den nøgterne Beretning noget, fremkomme paa hveranden Side, og vi haaber og tror, at disse vil blive læst med Interesse.

Blandt Sundbyernes kendte Virksomheder indtager Jettadam Fabrikker en smuk Plads. Oprindeligt startedes Jettadam paa Fyen af et dygtigt Ægtepar, hvor hun hed *Jette* og han *Adam*, deraf Navnet. Hun var den praktiske Husmoder, han en anerkendt Kemiker, og denne Forening af Kemi og Husholdning blev som en Ledetraad for Fabriken. Dens landskendte Produkter er netop Dagliglivets kemiske Husholdningsartikler: Skosværter, Bonevoks, Mopolie, Skurepulver, Pudsecreme og talrige andre Pudse- og Rengøringsmidler. Hertil kommer Kulør, Soya, engelsk Sauce, Bage-, Budding- og Syltepulver, Frugtfarver og Essenser m. m.

Da Jettadam blev flyttet til Sundbyerne, blev Fabriken sammensluttet med den allerede herværende Fabrik „Matador“, hvis Speciale er Klæbestoffer af alle Arter: Klister og Lim til de mest forskellige Formaal.

Det har stedse været Jettadams Maal at levere prima Varer til billige Priser, og naar man sammenligner Jettadams Pakninger og Kvaliteter, vil der i Reglen ikke for Fagmanden være Tvivl om, at der er stor Fordel ved at bruge Jettadams Fabrikater, mærkede med det kendte Spar Es.

iblandt, fandtes der her som de fleste Steder, Klinte blandt Hveden; ønsker end Købmandsstanden en fri Handel, er det dog en Selvfølge, at en Gang vedtagne Love skal holdes.

„Reklamens Magt er underfuld“ var Devisen, der efter Krigen i stedse stigende Grad viste sin store Berettigelse, men alt kan jo overdrives, et Kapløb om Kundernes Gunst med stedse mere paagaende og ikke helt sandhedskærlige Reklamer maa desværre siges, var Resultatet. Det hævdvundne „Aarlige Udsalg“ blev efterhaanden suppleret med Mængder af andre lokkende Ideer. „Overtagelses-, Luknings-, Aabnings-, Vand-skade-, Ombygnings-, Brand- og „Vi vil ikke Brænde- inde“-Udsalg florerede overalt. For at dæmme op for dette tog Sundbyernes Handelsforening ved Formanden Chr. Stripp sig af Sagen og har høstet stor Anerkendelse herfor.

Ved et Møde i Nimbs Lokaler 1926, hvor blandt andet vor nuværende Statsminister var nærværende, holdt Chr. Stripp et Foredrag om de forskellige Udsalg og havde til Støtte herfor ladet fremstille en hel Del Kopier af Udsalgs-Plakater i København. Foredraget gjorde stor Lykke, og fik hele Handelsstanden til at indse Berettigelsen af Stripp's Initiativ. Ved et Møde i 1929 led-sagede Hr. Stripp sit Foredrag om samme Emne med Lysbilleder, der viste Blomsten af Udsalgs-Facader i København.

Denne paagaende og vedvarende Oplysning om disse Forhold har bevirket, at de fleste Brancheforeninger nu gør et effektivt Arbejde for at skabe ordnede Forhold og har de sidste Aar opnaaet mere ensartede Udsalgs-

former; en meget stor Del af Æren herfor kan tilskrives Hr. Stripp og dermed Foreningen.

Salg paa Udstillinger.

Som et yderligere Led i Reklamens Tjenester er der i de senere Aar arrangeret utallige „Udstillinger“ af Varer, der naturligvis kan have deres store Betydning for Handelen, idet Forbrugeren her faar Øje paa en Mængde Artikler, der senere kan blive en stor Salgs-vare for den legitime Købmand, en Fordel vel at mærke, hvis Købmanden, der senere tvinges til at tage disse Artikler op, ogsaa faar Lov til at tage den første Handel og dermed Fortjeneste, men Forholdet er efterhaanden for en stor Del dette, at Udstilleren selv forhandler Varen og dermed griber stærkt ind i Købmandens Erhverv, hvad værre er, disse „Udstillinger“ ynder specielt Tiden umiddelbart før Jul, det er jo en kendt Sag, at de fleste Forretninger regner netop meget stærkt med Salg netop i dette Tidsrum, til Trøst for Aarets daarlige Maaneder, det er da med et mildt Ord meget uheldigt med disse Tilstande.

Foreningen har ved Chr. Stripp og Henrichsen taget Opgaven op at oplyse om det ulovlige Salg paa Udstillinger, idet der handles baade Hverdage og Søndage; om Hverdage ogsaa til langt ud paa Aftenen. Denne Indsats fra Foreningens Side har ført til en strengere Kontrol fra Myndighedernes Side, et Varsko til kommende Udstillere om at holde sig Loven efterrettelig. Indenfor Fællesrepræsentationen er der i den Anledning nedsat et Udvalg mod „Illoyal Konkurrence“, hvor Chr. Stripp er Formand.

Indre Anliggender

Brændevinsafgiften.

Den første Sag, Bestyrelsen i sin Tid tog op til Behandling, var den paa det indledende Møde i 1893 stærkt debatterede Nedsættelse af Brændevinsafgiften.

Købmændene i Sundbyerne maatte nemlig den Gang for at forhandle Spirituosa betale 200 Kr. i aarlig Afgift, medens de konkurrerende Christianshavner kun betalte 75 Kr. i aarlig Afgift.

Det lykkedes virkelig Bestyrelsen ved Hjælp af Protester og Resolutioner fra Møder samt talrige Konferencer at faa Sundbyernes Afgift ned paa samme Niveau som Københavnernes; men det skete i 2 Temp, idet den i Januar 1898 blev nedsat til 150 Kr. aarlig og i Februar 1902 efter Sundbyernes Indlemmelse i Københavns Kommune, der som bekendt skete den 1. Januar s. A. til 75 Kr. aarlig, hvilket var omtrent 2 Aar før end foreskrevet i Indlemmelsesloven. Dette smukke Resultat kunde Bestyrelsen, særlig Formanden Hermann Ebert, være stolt af.

Fællesrepræsentationen.

Enighed gør stærk! Denne Paastand er som Grundstofferne blandt Metallerne et Faktum fra Arilds Tid, og kan derfor ikke bestrides. Betydningen heraf indsaa Bestyrelsen hurtigt og indmeldte sig følgelig i „De Københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation“; dette skete 14. Februar 1894. Foreningen har siden da været meget interesseret i Fællesrepræsentationens Arbejde, og efterhaanden, tør vi maaske være ubeskedne nok til at sige, været en nogenlunde betydende Faktor, til Dels grundet paa sit ret store Medlemsantal og ikke mindst grundet paa Chr. Stripp's altid beredvillige Initiativ, der har gjort, at Hr. Stripp er en meget benyttet Arbejdskraft.

Foreningen har ogsaa ydet pekuniær Støtte, naar dette var til fælles Bedste i Visheden om, at Handelsstandens Interesser bliver varetaget paa bedste Maade indenfor denne store Sammenslutning, der i Aar tæller over 13,000 Medlemmer.

Foreningens Æresmedlemmer

Hermann Ebert
R. D.

Bertel Hansen

Næstformand, Sekretær og Kasserer i Foreningens første Bestyrelse

Th. Hansen

Jørgen Johansen

Chr. Jensen

Medlemsbogen.

Paa Stripp's Foranledning og med samme som Redaktør udgiver Foreningen hvert Aar en Medlemsbog, der giver et ganske pænt Overskud, der tilskrives „Hjælpekassen“.

Medlemstavle.

I 1901 anskaffede Foreningen sig en Medlemstavle, der grundet paa Medlemsantallets Vækst blev fornyet i 1914, men heller ikke denne har kunnet opfylde sin Mission; den er da nu en Museums-genstand, der opbevares i Arkivet i Foreningens Ejendom.

Lokal Presse.

I Sundbyerne har der været gjort mange Forsøg paa at skabe en lokal Presse, der har haft dette tilfælles at være venlig stemt over for Handelsforeningen og i større eller mindre Grad haft Tilknytning til denne. Vi skal nævne „Hollænderen“, „Ny Amager Avis“, „Amager Avisen“ og i Nutid „A. B.“ og „Amager Borgerven“, hvis Stifter Anthon Larsen i mange Aar har været Medlem af Foreningen.

Medlemsbladet.

Foreningens tidligste Organ var et lille Blad „Meddelelser fra Bestyrelsen“. Den 11. April 1904 foreslog Schönberg, at Foreningen skulde udgive sit eget Organ, „Handels Avisen“, hvis første Nummer udkom 1. Maj 1904, redigeret af Schönberg med Støtte af Sabinsky og J. P. Jensen, de to sidstnævnte blev dog snart afløst af Stripp og Ad. Knudsen.

Da Redaktør Runeklints Blad „Handels Avisen“ blev antaget som Organ for Fællesrepræsentationen, blev dette Medlemsblad for Handelsforeningen, og vort eget lille Organ forsvandt da for en Tid fra Skuepladsen, men kom atter tilbage under Redaktion af Stripp og L. Brandt.

Der blev imidlertid endnu en Gang spændt Ben for Udgivelsen af Medlemsbladet, da Fællesrepræsentationen, der nu som Talerør havde antaget „Københavns Handelstidende“, henstillede til alle de under denne hørende Foreninger om at opgive deres eget Blad til Fordel for det nye store Blad, der skulde være fælles Organ for samtlige Foreninger. Bestyrelsen bøjede sig med Beklagelse for denne Henstilling og Medlemsbladet forsvandt derpaa 1. Juli 1931. Efter almindeligt Ønske fra Medlemmerne vendte, da Handelstidende ikke kunde opfylde Overenskomsten med Foreningen, Medlemsbladet som en fortabt Søn atter tilbage. Hr. Stripp er Redaktør, og jeg tror, at dette Blad nu er en Del af Foreningens Organisme saaledes, at det vilde gøre meget ondt at amputere dette vigtige Led.

Branchemøder.

I 1919 foreslog Bestyrelsen Indførelse af Branchemøder, hvor Medlemmerne i samme Branche kunde mødes

for at drøfte fælles Interesser. Den 24. Marts 1919 blev der afholdt et Møde for Viktualiehandlere, hvilket resulterede i Oprettelsen af en Indkøbsforening. Forretningsudvalget blev L. Hansen, O. L. Andersen og C. Brodersen med Suppleanter Penter og Hørup; der opnaaedes en Kassekredit i Amagerbanken og foretoges Indkøb til et Beløb af over Kr. 100.000.00.

Den 18. August afholdtes et lignende Møde for Urtekræmmere, hvor man blandt andet enedes om Udsalgsprisen for forskellige Varer, endvidere arrangeredes en Sammenkomst udelukkende for Porcelænshandlere og Isenkræmmere, siden har der ikke været afholdt Møder af denne Art. Tanken er dog ikke skrinlagt, men tænkes ført ud i Praksis igen inden længe.

Handelsskolen.

Oprettelsen af Handelsskolen vil altid blive staaende som en af Foreningens hæderfulde Gerninger. Ad. Knudsen fremsatte Forslag herom i 1907. Tanken fremførtes senere af O. Callesen og Bestyrelsen fik nu Interesse for Ideen.

Chr. Stripp og Vilhelm Hansen skulde undersøge Mulighederne. Udvalget blev senere suppleret med O. Callesen og Ad. Knudsen, som hver for sig udførte et meget stort Arbejde, der resulterede i, at Handelsskolen begyndte 1. September 1908. Det var imidlertid ingen ringe Udgift for Foreningen og for at bøde noget herpaa, ansøgt om Statstilskud, hvilket ved Callesens Hjælp opnaaedes i 1912. Skolen fik de fremtidige Aar, saalænge den var underlagt Handelsforeningen, et saadant Tilskud. I 1913 blev den første Eksamen afholdt, hvor Foreningen med Glæde kunde notere, at dennes Elever opnaaede det næstbedste Resultat af samtlige Handelsskoler i Danmark i det Aar, hvilket var et Bevis paa, at Skolen med det samme var lagt i de bedste Hænder. I 1921 blev der etableret et Samarbejde med Købmandsskolen i Fiolstræde, der forespurgte, om vor Skole vilde modtage alle de i Sundby boende, der agtede at frekventere Købmandsskolen.

Forespørgslen, der maatte betragtes som en Anerkendelse af Skolens gode Position, blev besvaret imødekommende.

Da Købmandsskolen imidlertid voksede meget stærkt, besluttede denne i 1925 at anlægge en Filial paa Christianshavn; da dette sikkert vilde genere vor Skole, enedes man efter lange Forhandlinger om, at Købmandsskolen overtog vor Skole og Foreningens Mission indenfor dette Felt ophørte da 28. September 1925; men vi havde da den Tilfredsstillende at beholde Skolen herude. Bestyrelsen, af hvilken særlig Wilhelm Hansen har vist Handelsskolen sin Interesse, har da ogsaa stadig Føling med denne, blandt andet som Eksamens-Censor. Desuden udsætter Foreningen hvert Aar en Bogpræmie.

Den nuværende Bestyrelse

Wilh. Hansen
Næstformand

L. Beholf
Repræsentant

E. Eilersen
Sekretær

Chr. Stripp
Formand

C. F. Henrichsen
Repræsentant

H. O. Nielsen
Repræsentant

B. O. Hemmingsen
Kasserer

FORENINGENS BESTYRELSESMEDLEMMER

FRA STIFTELSESDAGEN TIL DATO

Formænd.

1893—1902 Hermann Ebert.
1902—1904 C. K. Petersen.
1905 Christian Stripp.

Næstformænd.

1893—1895 Th. Hansen.
1896—98 P. K. Petersen.
1899—1900 C. K. Petersen.
1901 C. Raaschou.
1902 I. P. Jensen.
1903 R. Jørgensen.
1904 C. Stripp.
1905 Wilhelm Hansen.

Kasserere.

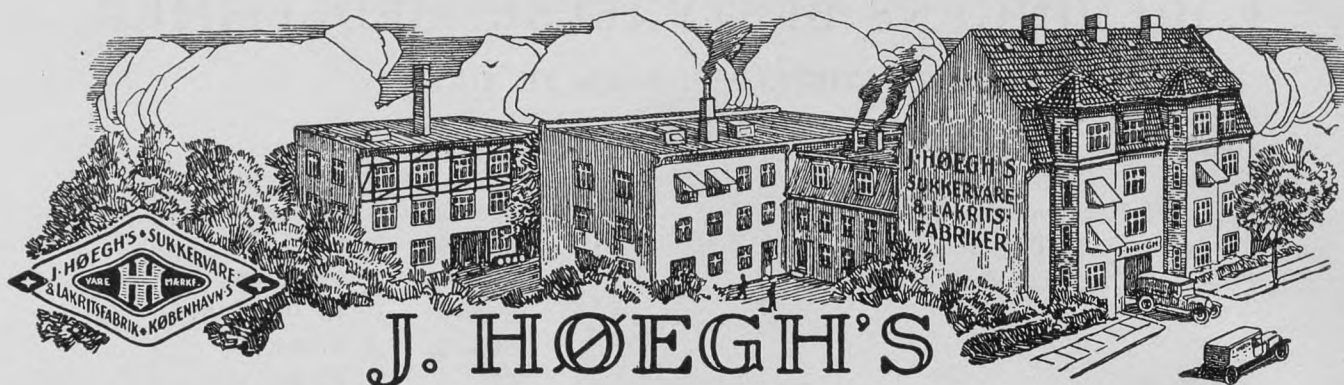
1893—94 Chr. Jensen.
1895 L. Mertz.
1896 V. Petersen.
1897 C. K. Petersen.
1898—1900 Chr. Christensen.
1901—02 L. Mertz.
1902 C. Raaschou.
1903 Chr. Christensen.
1904—10 L. Mortensen.
1911—15 H. Schnohr.
1916—18 I. Valentin-Sørensen.
1919—27 H. Schnohr.
1927 B. O. Hemmingsen.

Sekretærer.

1893—94 Jørgen Johansen.
1895—96 T. Aagesen.
1897 C. Sabinsky.
1898 Th. Hansen.
1899—1900 C. K. Petersen.
1900—02 Alfred Christensen.
1903—06 W. Schønberg.
1907—11 H. Johannesen.
1912—13 G. Hintsche.
1914—26 L. Brandt.
1926—28 A. L. Hørup.
1929—30 V. Grønlund.
1931 E. Eilersen.

Repræsentanter.

1893—94 L. Mertz.
1893—94 I. Møller.
1893—94 V. Petersen.
1893—95 P. K. Petersen.
1895—96 A. Schjøtt.
1895 C. K. Petersen.
1896—97 C. Johansen.
1896—97 V. Petersen.
1896—97 E. Fischer.
1897 Th. Hansen.
1897—98 I. P. Jensen.
1898 C. K. Petersen.
1898—99 C. Sabinsky.
1899 Th. Hansen.
1899 V. Hansen.
1899 P. K. Petersen.
1900 A. Mogensen.
1900 C. Andersen.
1900 Chr. Stripp.
1901—02 I. Chrillesen.
1901—02 V. Lodahl.
1901 I. P. Jensen.
1902 C. Raaschou.
1902 I. Manley.
1903 L. Mortensen.
1903—04 Lumholt.
1903—04 P. A. Wilhelmson.
1904—05 O. Mortensen.
1905 V. G. Larsen.
1905—13 L. Andersen.
1905—06 Bjerregaard.
1906—09 C. Knudsen.
1907—22 I. Manley.
1910 H. Schnohr.
1911—14 L. Mortensen.
1914—22 O. L. Andersen.
1915 I. Valentin-Sørensen.
1916—18 H. Schnohr.
1919—20 I. Valentin-Sørensen.
1921—22 A. P. Andersen.
1922—26 I. Valentin-Sørensen.
1923—25 Lauritz Hansen.
1923 L. Beholt.
1926 C. F. Henrichsen.
1927 B. O. Hemmingsen.
1927—29 H. Schnohr.
1930 E. Eilersen.
1931 H. O. Nielsen.

LAKRIDS- & SUKKERVAREFABRIKKER, RODOSVEJ 47

Uagtet Fabrikant J. Høeghs Navn først i de senere Aar er blevet kendt Landet over og da som Indehaver af J. Høeghs Lakrids- & Sukkervarefabriker her paa Amager, har J. Høegh i mere Ubemærkethed drevet anden Virksomhed, som i sin Art herhjemme var banebrydende og i sin Produktions Størrelse langt den største. Man kan godt sige, at J. Høegh forretningsmæssigt to Gange har opbygget en endda driftig Mands Livsværk. Det første slog Rigsdagen i Stykker i 1925 - det andet trives stadigvæk godt.

Margarinen blev i Slutningen af Firserne et stadig mere og mere brugt Produkt, men vilde mange Husmødre gerne dække over det og farvede Margarinen. Dette Forhold affødte Tanken om Fabrikation af Margarinefarvekapsler, som under J. Høeghs Haand blev en stor Artikel. Farvespørgsmaalet var stadig for i Rigsdagen og ændredes Farvebestemmelserne saa i 1925. Fabri-

Grene, men er de alle taget op een for een gennem Aarene, og har det selvfølgelig krævet Plads gentagne Gange. Der har været udvidet i 1916 - 1924 og 1930, og staar man midt i Arbejdet til en ny større Tilbygning, som skal give Plads for endnu en ny Specialitet og for at give Plads til Produktionen i al Almindelighed. Lakridsfabrikationen blev egentlig startet i Krigens første Aar, Maskiner blev indkøbt og Fabriksbygninger opført paa den tilstødende Grund ud til Rodosvej 47. Men Krigens Ristrikationer hindrede Fabrikationen, saa den først kom rigtig igang i 1924, da der igen var skaffet Plads dertil. Figurlakridser, Menthol Lakrids, parfumerede Pastiller, men særlig Halspastillen „Katharol“ blev der lagt Vægt paa i første Omgang. Da der saa i 1925 blev Plads ved Nedlæggelsen af Kapsel-fabrikationen, tilbød der sig til Købs en Baandlakridsfabrik, og snart var den installeret herovre. Stadig var J. Høegh ude efter nye Felter indenfor Lakridsvarerne, hvorfor man ogsaa tog Lakridskonfekt og Salmiakpastiller op. Dette tog Opsving saa hurtigt, at en Udvidelse var nødvendig i 1930. Siden da er Salget gaaet yderligere op, og Arkitekt Fr. Galatius har projekteret en ny Udvidelse.

Efter at der i Dagspressen er indledt en Reklamekampagne for Lakridskonfekt og „Katharol“ Pastillerne, har Firmaet skabt sig en sikker Position i Slikmundenes Bevidsthed baade for disse Varer og for den øvrige Produktion.

J. Høegh beskæftiger i Dag sammen med sine to Sønner 65-70 Personer.

kationen af Kapsler blev overflødig, og den Del af J. Høeghs Virksomhed blev nedlagt.

Allerede saa tidligt som i 1902, da J. Høegh indsaa Nødvendigheden af at have en Omstigning til anden Virksomhed, hvis det skulde lykkes Margarinefabrikerne at faa Farvebestemmelserne ændret, oprettedes Sukkervarefabriken i Svendborg. - I 1904 flyttedes begge Virksomheder her til Amager, og fylder i Dag Lakrids- og Sukkervarefabrikationen hele Komplekset.

Lakridsbranchen har mange fra hinanden vidt forskellige

Emblemer.

Foreningens kendte Emblem blev indført i 1908. I 1918 fremkom endvidere specielle Emblemer for Æresmedlemmer og 25 Aars Jubilarer som Medlemmer af Foreningen.

Hjælpekassen.

Wilhelm Hansen henledte i 1910 Opmærksomheden paa, at en Sammenslutning, foruden Interesserne udadtil, ogsaa kan have den Fordel og Glæde at hjælpe Kolleger ud over øjeblikkelige Vanskeligheder, ved at foreslaa Oprettelsen af en Hjælpekasse. Forslaget blev analyseret og stillet i Bero; men Wilhelm Hansen gav ikke Slip paa sin Idé. Ved en ekstraordinær Generalforsamling i April 1912, blev Tanken ført ud i Livet. Som Grundkapital overførtes Kr. 1000.00 fra Reservefonden. Til Repræsentanter valgtes Manufakturhandler Thysen og B. O. Hemmingsen. Der er siden overført betydelige Beløb til Hjælpekassen, og ved Hjælp af denne har Foreningen adskillige Gange kunnet hjælpe Medlemmer efter Bestemmelsen.

Som et Supplement til Foreningens filantropiske Virksomhed foreslog Wilhelm Hansen paa Generalforsamlingen 27. Februar 1930, at der skulde benyttes Kr. 500.00 aarligt af Foreningens Midler til Huslejhjælp. Denne yderligere Hjælp skulde bortfalde, naar „Enkeboligen“ var en Kendsgerning. Efter at Foreningen nu er blevet Ejendomsbesidder er Huslejhjælpen afløst af Friboliger, af hvilke der til Dato er bortgivet fire halve.

Fødselsdagsgaven.

Under filantropisk Virke maa ogsaa henregnes „Fødselsdagsgavens Friboligfond“. Stripp fremkom med Planen 9. Juni 1931. Pengene til Fonden skulde indkomme ved, at Medlemmerne tegnede sig for et Bidrag paa deres Fødselsdag. Beløbet skulde da afhentes, samtidig med at Foreningens Fødselsdagshilsen overrakte. Dette Hverv blev betroet H. O. Nielsen. Der er siden Oprettelsen indgaaet et ganske pænt Beløb, og i Anledning af nuværende Jubilæum bliver af Fondet bestridt to halve Friboliger.

Dette Sammenhold gennem Foreningen, der har bevirket, at Midler har været til Stede til Støtte ogsaa i filantropisk Henseende, har været til stor Glæde for Bestyrelsen. Det vil altid være en Hjertesag at kunne være medvirkende til at hjælpe sine Kolleger, og det er da en stor Tilfredsstillelse at have faaet Mandat til at kunne føre dette ud i Praksis.

Medlemsantal.

Da Foreningen blev stiftet talte denne 50 Medlemmer, i 1905 var Tallet steget til 110, i 1918 til 300, i 1925 var Antallet cirka 450 og nu i Jubilæumsaaret cirka

560, hvilket er et smukt Vidnesbyrd om Foreningens Fremgang.

Formue.

I 1905 var Foreningens Formue Kr. 900.00 og i Jubilæumsaaret 1918 18.700 Kroner og i Aar er Beløbet naaet op over de 40.000 Kroner. Disse Tal er et Bevis paa, at de Mænd, der har ledet Foreningen gennem de mange Aar til Fulde har forstaaet deres Opgave og forvaltet de Midler, der blev dem betroet, til Medlemmernes Tilfredshed.

Gaver.

Som alle artige og afholdte Børn har Foreningen ved forskellige Lejligheder modtaget en Del Gaver.

Som et synligt Tegn herpaa har vi i første Række Foreningens smukke *Banner*, som Hermann Ebert i Anledning af sit 25 Aars Borgerjubilæum overrakte Foreningen den 24. September 1905, i hvilken Anledning der blev holdt en Fest i „Røde Kro“, hvor Hermann Ebert med Frue selvsagt var Æresgæster.

Ved den aarlige Generalforsamling har Bestyrelsen siden 1918 haft et udmærket Vaaben mod eventuelle Opponenten i *Dirigentklokken*. Man vil saaledes let forstaa den Taknemlighedsfølelse, der næres over for Bertel Hansen, der ved Foreningens 25 Aars Jubilæum i 1918 betænkte Foreningen med Dirigentklokken af Sølv med Indskriptionen: „Dig tjener til Ære mig lydig at være.“

De 17 heldige Medlemmer, der siden 1916 har haft den Ære at blive Fuglekonge ved Foreningens aarlige Fugleskydning, er alle blevet hædret med *Fuglekongeschærfet*, der blev skænket af W. Baruck og Chr. Christiansen. I Forbindelse med Fugleskydningen kan nævnes, at tidligere Bestyrelsesmedlem, Isenkræmmer Valentin Sørensen i 1921 skænkede en *Riffel* til Foreningen.

Chr. Christiansen overrakte endvidere til venlig Erindring ved et Medlemsmøde 14. Januar 1924 Foreningen et *gammelt Maleri*, som forestiller „Raagaardsstræde 1805“.

Desuden har Foreningen modtaget en Del *kontante Gaver*. Hermann Ebert tilskødede som bekendt en Byggegrund, der ved Kommunens Ekspropriering indbragte ca. Kr. 12,500.00, som Ebert generøst forhøjede med Kr. 500.00, saaledes at hele Gaven blev paa Kr. 13.000.00, der naturligvis indgik i Byggefonden. Fra en anonym Velgører modtoges ved Festen for 25 Aars-Dagen for Sundbyernes Indlemmelse i København en Obligation paa Kr. 1.000.00. Desuden har flere 25 Aars Jubilarer givet kontante Gaver. I 1931 udsendte Bestyrelsen en Forespørgsel til de Medlemmer, der var Indehavere af Aktier i Byggefonden, hvorvidt de kunde tænke sig at overlade Foreningen disse, for derved at forøge For-

Den danske Skrivemaskine

I mange Aar har udenlandske Fabriker været eneraadende, naar det drejede sig om Levering af Skrivemaskiner til Danmark, og det er ikke faa Penge, der gennem Tiderne er udgaaet fra Danmark til de udenlandske Skrivemaskinefabriker.

Det er glædeligt, at vi nu ogsaa herhjemme ser os i Stand til at tage Konkurrencen op paa dette Felt; vi vil her omtale den danske Skrivemaskine „Norden“, der i 7-8 Aar har været fabrikeret i Danmark og nu fremstilles i en Fabrik, der er leveringsdygtig og fremstiller en Skrivemaskine, der staar fuldt ud paa Højde med Udlandets bedste.

Skrivemaskinefabriken „Norden“ har Fabrik paa Amsterdamvej i København, og vi har ved et Besøg paa Stedet sat os ind i den udviklede Fabrikation af Firmaets Maskiner.

Firmaet blev for 1½ Aar siden overtaget af et Aktieselskab, der antog den forhenværende Værkmester, S. A. Jørgensen, som Direktør. Denne har været med ved Skrivemaskinefabrikationen fra Starten og har gennem dette Arbejde faaet en udmærket Indsigt i de forskellige Arbejder, der er nødvendige for at fremstille denne komplicerede Maskine.

Virksomheden beskæftiger 20 Mand, og fra det store Værksted, hvor det grovere Arbejde udføres paa Specialmaskiner, gaar Delene til Montageafdelingen, hvor 6 Mand, der hver har sit Monteringsarbejde at udføre, sætter de forskellige Dele sammen, og hvor tilsidst Maskinen afprøves. Foruden dette Antal Arbejdere beskæftiges ikke saa faa Mennesker paa forskellige Fabriker med Fremstillingen af de raa Dele, der saa paa selve Fabriken modtager den sidste Afslining, inden Montagen finder Sted.

Maskinen fremstilles i Serier; fra en Begyndelse paa 10 Stk. pr. Serie er man nu naaet op til 200 Stk. i Serien, et slaaende Bevis paa Skrivemaskinen „Norden“s Popularitet. Især i disse Tider, hvor Importvanskelighederne gør sig gældende, udfører Fabriken sin Mission og har gjort sit til, at Priserne er blevet holdt nede paa en passende Højde. Maskinen fremstilles foreløbig kun i Standard-Typen, men med 4 Valselængder. Det er gendigtent dansk Arbejde, og der er almindelig Tilfredshed overalt, hvor „Norden“ er i Brug. Dette ses ogsaa paa Maskinens rivende Afsætning; der er saaledes sjældent Maskiner paa Lager, næsten alt er forudbestilt.

Vi anbefaler enhver, der staar for Anskaffelsen af en ny Skrivemaskine, at overveje Købet af „Norden“; ikke alene støttes dansk Industri, men i dette Tilfælde kan for en konkurrence-dygtig Pris faa en Maskine i Kvalitet, der staar Maal med Udlandets bedste.

Fabriken har nu oprettet Salgskontorer i Lokalerne paa Amsterdamvej, samt 1. Klasses Reparationsværksted for alle Systemer Skrivemaskiner, og ved Henvendelse til Tlf. Central 5788 faas Farvebaand og øvrigt Tilbehør til alle Systemer Maskiner, ligesom Fabriken gerne stiller en Norden paa Prøve uden Købetvang.

Skænket 1916
af
W. Baruck og Chr. Christiansen

Skænket 1918
af
Bertel Hansen

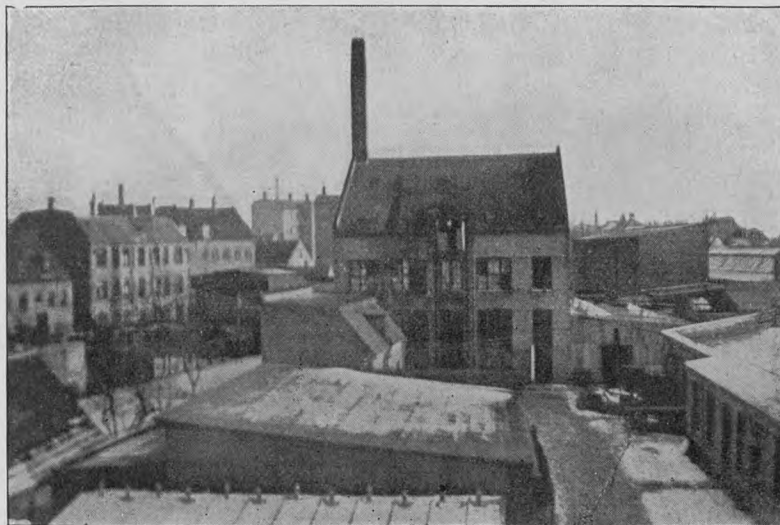
Medlems-Emblem
siden 1928

Medlems-Emblem
1908-1928

Emblem for Æresmedlemmer og
25-Aars Jubilærer siden 1918

Fabrikerne
1896

Til de ældre Virksomheder i Sundbyerne hører

Aktieselskabet
DE FORENEDE CONSERVES FABRIKER

Chr. Tidemand - Br. Wolff & Arvé

som er beliggende Tingvej 53

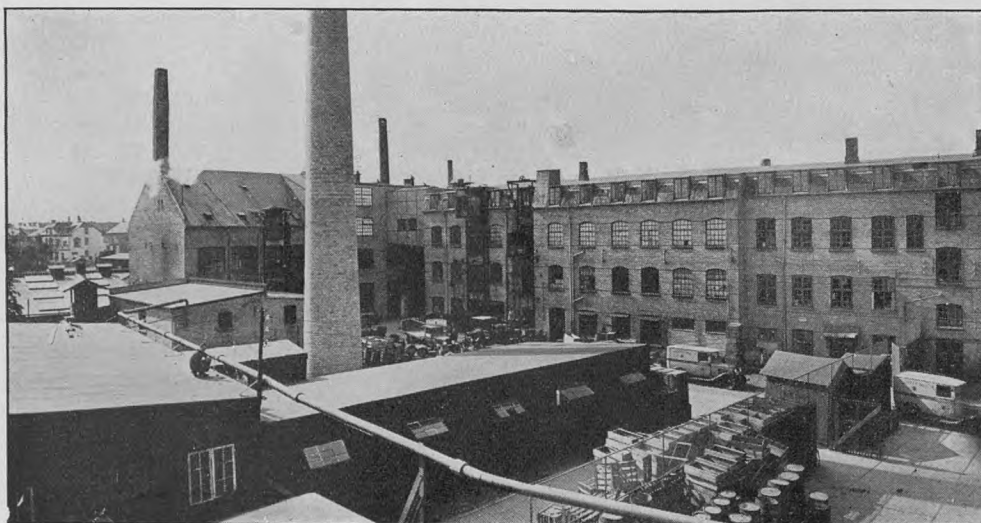
Der, hvor Fabrikerne ligger, laa en gammel Bondegaard, som brændte i 1896; Grunden blev købt af Firmaet, som den Gang hed: Br. Wolff & Arvé, og opførtes der Fabriks- og Lagerbygninger i et ret beskedent Omfang; endvidere blev paa Forgrunden opført en 3-Etagers Beboelsesejendom, nærmest beregnet for Firmaets Funktionærer.

I 1901 blev Firmaet sammenlagt med det gamle fra 1865 stammende Firma: Chr. Tidemand og videreførtes under det nuværende Firmanavn.

I Aarenes Løb er der stadig bygget til, da Lokalerne snart viste sig for smaa, og ligger der nu et Fabrikskompleks, som spænder over 1 Tønde Land.

Firmaet fremstiller alt, hvad der henhører under Grøntkonserver - Frugtsafter - Syltetøj - Fiske- og Kødkonserver etc., og samtidig drives en betydelig Import-Forretning med udenlandske Conserver og Delikatesser. Det beskæftiger en ret anseelig Stab af Arbejdere og Funktionærer.

Selskabets Leder var i mange Aar Direktør A. Mazar de la Garde, og da han i 1921 afgik ved Døden blev E. Momberg, som siden 1904, havde arbejdet i Firmaet som Disponent, ansat som Direktør.

Fabrikerne
1920

eningens egen Kapital i Ejendommen. Dette gav det glædelige Resultat, at ca. Kr. 7.000,00 af Kr. 13.000,00 blev overgivet til Ejendommen.

Jeg kan med det samme nævne, at der med Hensyn til de resterende Kr. 6.000,00 blev udfærdiget en Partialobligation. Bankbestyrer Hr. A. Halfdan-Jensen for Amagerbankens Sundby Afdeling udførte i den Anledning som Medlem af Foreningen et meget betydeligt, velvilligt Arbejde for denne.

Til kontante Gaver maa ogsaa henregnes Bidragyderne til „Fødselsdagsgavens Friboligfond“.

Foreningens Navn paa Ejendommen blev bekostet af Hermann Ebert og opsat den 6. Juli 1932, hvorved Hermann Ebert ogsaa paa denne Maade viste sin Interesse for Foreningens Erhvervelse af Ejendom.

I Dag, 12. November 1933, gaar Flaget til Tops paa

Ejendommen. Beløbet til Anskaffelse af dette er indkommet ved Bidrag fra Foreningens Damer. Ved Stiftelsesfesten i 1931 slog E. Eilersen til Lyd for denne Idé, og samme Aften blev en Damekomité nedsat, der — med Damernes kendte økonomiske Sans, — skulde drage Omsorg for at indsamle den nødvendige Sum. I Begejstring for den kønne Tanke lovede Bertel Hansen at give *Flagstangen*, som E. E. Hansen endvidere skulde male; yderligere har Arkitekt Schrader udført Tegningen til Fundamentet.

Foruden de nævnte Givere, er der mange andre, der gennem Tiden har bistaaet Foreningen med Raad og Daad. Foreningen er alle disse Medlemmer stor Tak skyldig, og deres Navne vil til evige Tider blive erindrede i Taknemlighed.

Diverse.

Lukkeloven.

Ældre Handlende mindes den Tid, da Butiksdøren var aaben til sent paa Aftenen, hvor selv ikke Søndagen var fredet for Detailhandelen. Foreningen tog det som sin Opgave at faa Lukningen bragt ind under ordnede Forhold. I 1894 begyndtes med en 9 Lukning og forsøgsvis i 97 med Lukning Kl. 8 i Sommermaanederne for i 1904 at naa til 8 Lukning hele Aaret. I 1915 indførtes, ifølge en Krigsrestriktion om at spare paa Belysningen, 7 Lukning, og endelig er vi nu gennem den nyere Lukkelov naaet til den kendte Lukning, de fire første Dage i Ugen Kl. 6, Fredag Kl. 7 og Lørdag Kl. 8, og dette bliver vel næppe det endelige Resultat, idet den tidligere Lørdagslukning som bekendt har givet Anledning til megen Diskussion for og imod tidligere Lukning.

Belysnings-Priser.

I 1914, da Verdenskrigens Indflydelse paa Pengemarkedet satte sine Spor, sammenkaldte Bestyrelsen i Anledning af en Prisforhøjelse fra Belysningsvæsenet, til et offentligt Møde af de Handlende i Sundbyerne den 18. August og vedtog her en offentlig Protest mod denne efter Foreningens Mening unødvendige ekstra Beskatning.

Fra Magistraten fremkom yderligere efterhaanden forskellige Henvendelser om at spare paa Vinduesbelysningen, som til sidst blev helt forbudt. I den Anledning rettede Foreningen gennem Fællesrepræsentationen en Anmodning om i den kommende Vinter at maatte oplyse Vinduerne i hvert Fald Lørdag Aften samt i Jule-Ugen.

Prisen paa elektrisk Lys til Forretningbrug har stadig forekommet Handelsstanden at være unødvendig høj, hvilket ogsaa tydeligt fremgaar af Kommunens

Regnskaber, de Handlende har da ogsaa stadig protesteret herimod. Paa Foranledning af Fællesrepræsentationen arrangerede Foreningen den 20. Marts 1933 et Møde i Stjerne Kroen, hvor en Resolution mod de høje Belysningspriser blev vedtaget.

Bestyrelsen har saaledes vist sit Initiativ ogsaa paa dette Punkt, og vi kan vel haabe paa, naar „Krisen“ en Gang kan betragtes som et tilbagelagt Onde, at Kommunen ikke vil sidde disse Henvendelser overhørig.

Bommen.

Bommen, som i sin Tid hemmede den fri Kørsel til Sundbyerne, vækker syrlige Minder hos den ældre Generation. For at faa denne Fortidslevning fjernet udførte Bestyrelsen, saavel under Eberts som under C. K. Petersens og Stripp's Formandskab et meget betydeligt Arbejde. Sagen berørtes første Gang af Sabinsky i 1899, hvorefter den ofte var under Debat. I 1902 strandede Forhandlingerne ved Oplandskommunernes ublu Erstatningskrav. Særlig energisk førtes Kampen i 1906—1909, i hvilken Sundbyernes Grundejerforening deltog. Agitationen mod Bommen var fremdeles levende, og endelig maatte Magistraten bøje sig, idet Bommen nedlagdes i April 1915.

Erhvervspartiet.

Foreningen modtog i April 1920 en Anmodning om pekuniær Støtte til Erhvervspartiet. I den Anledning blev der sammenkaldt til Møde 5. Juli 1920, hvor det blev vedtaget efter en Del Diskussion, at Foreningen skulde holde sig fri af Politik.

Lærlingeloven.

Paa Lærlingeloven har Foreningen ogsaa sat sit lille Præg, idet Stripp i 1928 sammen med Borgerrepræsen-

Et Besøg paa A|S Fabrikken NOMA

A/S Fabrikken NOMA, der er en af Landets største Sæbe-fabriker, er beliggende paa Islands Brygge. Dens Frembringelser er kendt overalt og enhver ved, at NOMA's Navn er ensbetydende med en god Vare. - Det er derfor naturligt, at vi søger ud paa Bryggen for at faa et nærmere Indblik i Sæberiget's Mysterier.

Med en af Fabrikens Funktionærer som Cicerone begiver vi os paa Vandring rundt i de mange Afdelinger, og kommer først til Sæbekogeri, der er beliggende i Fabrikens øverste Etage. - Sæbeproduktionen kan deles i to store Hovedgrupper, den bløde Sæbe og den faste Sæbe.

Den bløde Sæbe, hvis Hovedbestandele er Sojafedt-Syre og Kalilud koges i mægtige Beholdere, der hver rummer indtil 25000 Kilo. Raastofferne behandles og koges efter bestemte Forskrifter, og naar Kogningen er tilendebragt, bliver Sæben igennem mægtige Rør ført ned i Stueetagen, hvor det færdige Produkt tappes i Spande og afkøles. Saasnaert Sæben er størknet og kontrolleret er den klar til Ekspedition. - Blandt de mange Kvaliteter i blød Sæbe, der produceres føler vi Anledning til at fremhæve Noma BJERG-KRYSTAL Sæbe, hvis fine Kvalitet vel næppe overgaas af nogen.

Den faste, den hvide Sæbe fremstilles væsentligt af Natronlud og faste Fedtstoffer, som f. Eks. Talg, Svinefedt Kokosfedt m. m. Desuden tilsættes andre Stoffer, der imidlertid er bestemmende for Sæbens endelige Farve, Konsistens og Duft. I Lighed med den bløde Sæbe koges den faste Sæbe i store Kar, som dog er af betydelig større Rumfang, idet de rummer op til 40,000 Kilo. Efter Kogningen føres Sæben igennem Tørreskabe for at fjerne en Del af Fugtigheden, saaledes at Fedtsyreindholdet bringes op paa 80-85 pCt. og den er nu tjenlig til Anvendelse enten til Sæbespaaner, Toiletsæbe eller SELVA.

I Sæbespaanafdelingen bliver Sæbemassen derpaa ført igennem et mægtigt Valseværk, hvor Sæben pilers og afskæres til de velkendte rhombeformede Spaaner. Fabrikken NOMA's Spaaner har altid haft et godt Ry, og det er næsten svært at nævne det ene Mærke fremfor det andet. Skulde der endelig fremhæves noget, maatte det vel være NOMA SPAANER og SILKESPAANER.

Til Toiletsæbe benyttes 80 pCt. Sæbemasse, som blandes med Farve og Parfume i Toiletsæbemaskinerne. Efter en omhyggelig Blanding og Pilering, glider Sæben ud igennem en Kanon og afskæres i passende Stykker, der derefter gaar over til Presserne, hvor den endelige Form og Mærket præges. Vi staar netop ved en Stempelmaskine og beundrer en

af Damerne, der sidder og præger DANAPIN-SÆBE, den grønne Haandsæbe, der i Dag sikkert kan siges at være Danmarks populæreste Toiletsæbe. Men Sæben er endnu ikke færdig. Først skal den afpudses og hvert enkelt Stykke Sæbe nøje efterses og undersøges af en Række unge Piger. Alt synes at være gennemtænkt, og der spares intet for at kunne yde det bedste.

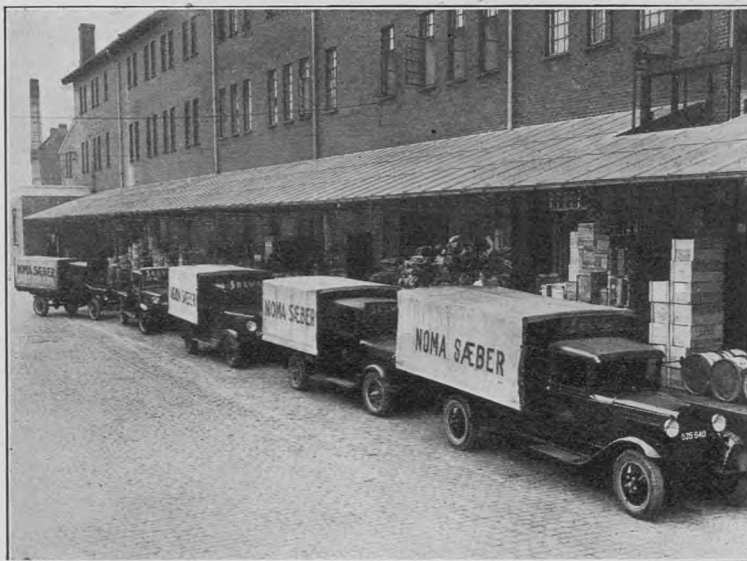
Som den tredje, men ikke mindre vigtige i Rækken, kommer vi til SELVA-Afdelingen. Selva bestaar af Sæbe og Ilt og ILMETODEN er nupaa enhver Husmoders Læber. Vi kan mærke, at der hersker en hektisk Travhed i denne Afdeling, det er som om, at det er her, Fabrikens Hjerter slaar. I SELVA-Møllen blandes dette Vidunder-Produkt efter Fabrikens egen Recept.

Blandingen pulveriseres og pakkes derpaa i de bekendte Kartonger med den røde Pil — SELVA-Pilen. I enhver Købmandsforretning findes denne Pakke, og ikke uden Grund spaar vi den danske Selva-Iltmetode en velfortjent Succes. Efterspørgslen er i stærk Stigning, og Fabrikens Kapacitet slaar allerede knapt til.

Til Slut befinder vi os i Kosmetik-Afdelingen, og ogsaa paa dette Punkt har Fabrikken Noma i de sidste Aar gjort en mægtig Indsats. Alt indenfor Parfumeri-Branchen kan vi finde her. Og saa produceres de specielle Herreartikler som Barbersæbe og Barbercreme. Som Fabrikens vigtigste Kosmetik-Serier faar vi nævnt CREMONA og AMON, der hver for sig indeholder alt hvad Kvinden af i Dag behøver til Pleje og Forskønnelse af Huden. I Forbindelse med Kosmetik-Afdelingen findes et velassorteret Parfumelager, hvor vi mødes af en stærk, næsten bedøvende Duft af alle mulige vellugtende Olier. Her arbejder en speciel uddannet Parfumeur Dag ud og Dag ind paa at fremstille nye Dufter, nye Parfumer. I Parfumeriet tilberedes forøvrigt ogsaa den Essens, der benyttes til Parfumering af Toiletsæberne.

Alle Noma's Produkter maa naturligvis til Stadighed nøje afkontrolleres og undersøges, for at man kan være sikker paa, at Kvaliteten er uforandret, af samme høje Standard, og her har Fabrikken Noma et meget stort Laboratorium, der udelukkende er indstillet paa dette Arbejde.

Vor interessante Rundgang er nu endt og vi staar atter i det Frie, men med en endnu stærkere Følelse af, hvad Anstrengelser, der gøres, for at skaffe Arbejde til de mange ledige Hænder. Intet er mere selvfølgelig end, at Forbrugerne paa enhver Maade søger at støtte dansk Initiativ og Foretagsomhed, hvor det kan staa Maal med det udenlandske, og med Henblik paa A/S FABRIKEN NOMA, føler vi igen Lvst til at indprente: Køb det bedste — det helt igennem danske,

tant Espersen udarbejdede nogle for Handelsstanden forbedrende Ændringer til det i Rigsdagen foreliggende Lovforslag.

Danske Dage.

At støtte dansk Arbejde er en national Sag, der i al Almindelighed bør have enhver god Danskers fulde Tilslutning. Det vil imidlertid mange Gange være svært for Detailhandleren at følge sine Ønsker, det er jo almindeligt godt Købmandsskab at handle med den Vare, der giver den bedste Gevinst og denne behøver jo ikke altid være dansk.

Foreningen har imidlertid ved flere Lejligheder vist sit gode danske Sindelag. I klar Erindring er de „Danske Dage“ i 1930 paa Amager, her holdt Chr. Stripp et Foredrag, der blev transmitteret gennem Radiofonien og de fleste Handlende havde dekoreret Vinduerne i røde og hvide Farver.

Ved „Dansk Arbejde“s 25 Aars Jubilæum i Aar opfordrede Bestyrelsen ivrigt Medlemmerne til i videste Udstrækning at pynte danske Vinduer, Henvendelsen havde øjensynlig ogsaa baaret Frugt.

Selskabelighed.

Selskabeligheden har fra Starten og til Nutiden spillet en betydelig Rolle i Foreningens Historie og altid været en betydelig Faktor for dennes Trivsel.

Stiftelsesfesterne blev tidligt populære og har hvert Aar kunnet samle mange Deltagere. Foruden disse Fester er afholdt en Mangfoldighed af Sammenkomster ofte forbundet med Underholdning af forskellig Art, enten ved indbudte Kunstnere eller ved Foreningens Medlemmer. Med Nutidens store Opfindelse Radioen in mente, er det ganske morsomt at fremføre, at Kammer-sanger Emil Holm den 28. September 1921 i Stjerne-kroen underholdt Foreningens Medlemmer med „gamle Viser og Folkesange“.

Over alle Festligheder til Dato, straalder dog Mindet om Festen i Anledning af *Foreningens 25 Aars Jubilæum*, hvor A. D. Knudsen havde affattet det udmærkede Festskrift. Festen blev afholdt i Studenterforeningen og begyndte Kl. 3 om Eftermiddagen, idet al Selskabelighed i Henhold til en grundet paa Krigen midlertidig Lov, skulde ophøre Kl. 11. Der var samlet over 200 Deltagere, ved Bordet blev der fra Medlemmerne overrakt Chr. Stripp et Guldur med Kæde, De Herrer Bertel Hansen og Hermann Ebert blev i Dagens Anledning udnævnt til Æresmedlemmer. En Del smukke og værdifulde Gaver blev endvidere overrakt Foreningen. Hermann Ebert overrakte Gavebrevet paa Byggegrunden, Bertel Hansen skænkede Dirigentklokken, fra Bryggerierne og fra flere Private modtoges Penge-Gaver og iøvrigt kom i Dagens Løb en Mængde Blomster og Telegrammer.

Blandt andre glansfulde Fester skal nævnes Festen for *Sundbyernes Indlemmelse i København*, Festen blev afholdt i Samarbejde med Sundbyernes Grundejerforening i Sønderbros Selskabslokaler 1. Januar 1927. Det var en overmaade vellykket og stilfuld Fest.

Af de Medlemmer, der deltog, vil ogsaa sent glemmes den glimrende Fest for *Christian Stripp og Wilhelm Hansen* 13. Februar 1930, da de havde været henholds-

vis Formand og Næstformand i 25 Aar. Festen fandt Sted i Borgernes Hus og talte cirka 150 Deltagere. De to Jubilarer blev hyldet med Fakkeltog, og de modtog begge Dagen igennem en Mængde Beviser paa den Agtelse, de gennem deres Arbejde for Foreningen havde erhvervet sig.

Af uvurderlig Betydning for Foreningen er den aarlige *Fastelavnstest*, som blev indført i 1908, hvor der særlig blev taget Hensyn til Børnene. Om end af og til denne Fest har skiftet Karakter, har den altid haft stor Succes og været glimrende arrangeret.

I Foreningernes Barndom var *Torskegilderne* meget vellykkede Sammenkomster, men denne Form for Festlighed er nu afløst af andre.

Præmie-Keglespil var i tidligere Tid en Motion, der kun var forbeholdt Herrerne, men efter „den slanke Linie“s Succes, deltager Damerne nu ogsaa i denne ædle Sport.

Af Medlemmer er der gennem Aarene ydet ikke saa lidt velvillig Underholdning ogsaa af mere oplysende Art, hvor jeg skal nævne Hr. Guldsmedemester *Aage Steenbergs* to *Foredrag*, 23. Januar 1928 med Emnet „Guld“ og 25. Januar 1932 „Handelen før og nu.“

Til de udendørs Fornøjelser maa for det første henregnes den aarlige *Fugleskydning*, der blev indført i 1905 som en Præmieskydning, men senere overgik til nuværende Form.. Denne Kappelstrid om Æren, at blive „Konge for et Aar“ samt at kunne bringe det smukke Sølvstøj paa Plads i den hjemlige Arne, samler hvert Aar mange gode Skytter.

Fællesturen om Sommeren, der i gamle Dage foregik pr. Charabanc eller med Jernbanen, men nu hovedsagelig med Privatbiler eller Turistbiler, imødeses af mange Medlemmer med stor Glæde, da disse Ture uden Undtagelse er overmaade godt forberedte med mange Overraskelser, Sportspræstationer og som Regel slutter med Fællesspisning og en Svingom inden Hjemturen.

En gammel Tradition er endvidere *Herreturen*, hvor

Chr. Lohmann

Hans Lohmann

H. Lohmann's Senge og Madrasfabrik

Amagerbrogade 201

Telefon Amager 85

Ovennævnte landskendte Virksomhed, der som Specialfabrik fremstiller alle Arter Jernsenge, chromforniklede Senge, Messingsenge samt Spiralmadrasser og stoppede Madrasser, er grundlagt af Fabrikant Hans Lohmann i Aaret 1888, der fra en meget beskeden Begyndelse ved Energi og Dygtighed har oparbejdet Virksomheden, saa at den er bleven den betydeligste i sin Branche her i Landet.

Firmaet har gennem Aarene foruden at være Leverandør til de fleste Sengeudstørsforretninger, Møbelhandlere, Tapetserere samt Snedkermestre saavel i København som Provinsen, ligeledes leveret Senge til mange Hospitaler og Kliniker.

Efter Grundlæggerens Død i 1932 er Virksomheden bleven ført videre af hans 2 Sønner Chr. og Hans Lohmann, der foruden de mange Aars Erfaring yderligere har forbedret Fabrikationen paa alle Omraader, saaledes at den er i Stand til at imødekomme den moderne Tids Krav.

Chefen for en Dag bliver fri for de daglige Pligter o. s. v., som en lille Erstatning til „dem der blev tilbage“, arrangeredes i nogle Aar *Damature*, men da Damerne efterhaanden holdt sig beskedent tilbage ophørte disse.

Stærekassen, denne omstridte Bygning, blev under kyndig Vejledning beset af ca. 250 Medlemmer den 29. Januar 1933.

Medlemsmøderne var i tidligere Tid nærmest af faglig Karakter, men har i de senere Aar faaet et selskabeligt Tilsnit. Med Undtagelse af Sommermaanederne afholdes der sidste Mandag i hver Maaned et saadant Møde, hvor et eller flere Emner debateres, hvorefter Resten af Aftenen udfyldes med Kortspil og lignende.

Efter 1918 er den smukke Skik indført, at et Medlem, der har været 25 Aar i Foreningen, bliver inviteret til nærmest paafølgende Stiftelsesfest og hædret i Tale og Sang. Til Dato har Foreningen haft Glæden af at kunne fejre 28 *Jubilarer*.

Ja saaledes har de skiftende Bestyrelser arrangeret utallige Udflugter og Sammenkomster ogsaa af belærende Art, som Besøg paa forskellige større Virk-

somheder. Disse selskabelige Ideer har uden Tvivl haft stor Betydning for Foreningen som Bindeled mellem Bestyrelsen og Medlemmerne og mellem disse indbyrdes. Et uvurderligt Held for Foreningen er det, at den har haft Mænd, der uden Betænkning af nogen Art har villet ofre Tid og Kræfter for Tilrettelæggelsen af disse mange fornøjelige Timer.

Som Tiden gaar, glemmes i store Træk en Del af disse selskabelige Sammenkomster, imidlertid har Foreningens mange Digttere gjort disse Fester uforglemmelige ved de mange udmærkede ja til Tider geniale Sange, der er tilegnet Foreningen. Som Forfattere til en Del af disse Viser huskes I. P. Jensen, C. K. og P. K. Petersen, Sabinsky, Schønberg, Holger Johannesen, L. Brandt, Chr. Stripp, B. O. Hemmingsen og i den senere Tid E. Eilersen og H. O. Nielsen.

De fleste af disse Viser har været aldeles ypperlige, som et Eksempel skal anføres en Sang, skrevet af B. O. Hemmingsen ved den 33-aarige Stiftelsesfest 14. November 1926, der herefter er blevet Foreningens „Slagsang“:

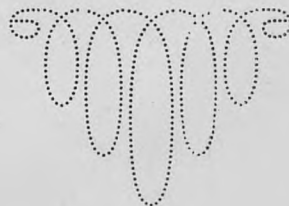
Melodi: Du danske Mand.

*Du Sundby Købmand syng med Lyst
om Handelsforeningen.
Ja, syng dens Pris med frejdig Røst,
den er en trofast Ven.
Du maa den ikke glemme,
den dine Kaar vil fremme.
Hver Sundby Købmand værne
::: om Handelsforeningen. :::*

*Det bedste Værn i Kampen er,
at slutte Kreds om den.
Hold trofast sammen en og hver,
din Stand til Gavn er den.
Skal Handel ret florere,
saa vi kan eksistere,
vi maa saa alle virke
::: for Handelsforeningen. :::*

*Og naar vi alle samlet staar
i Enighed hver en Tid,
vi gode Tider Standen spaar
mod illoyale Strid.
Vi Haand i Haand vil fage,
og vi vil opad drage,
hvad der til Gavn vil være
::: for Handelsforeningen :::*

B. O. Hemmingsen.

A/s H. A. Gruberts Sønner

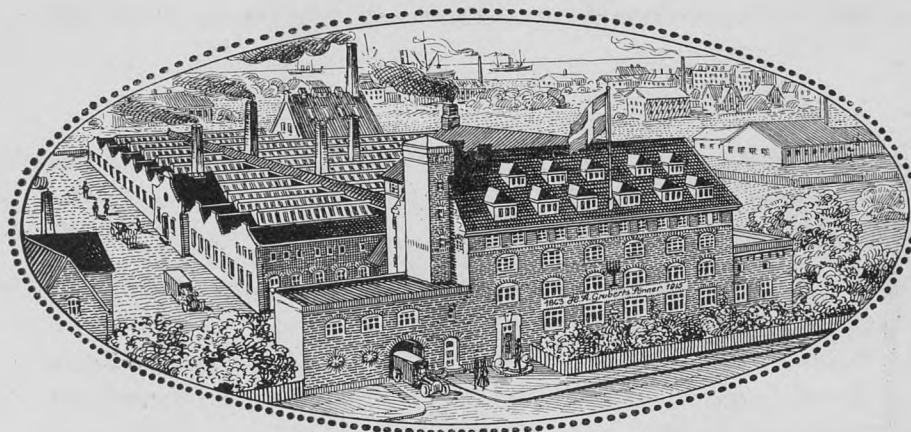
FRANKRIGSGADE

Metalvarefabrik Lampefabrik

GARANTI

MÆRKE

Fabrikken grundlagt 1863

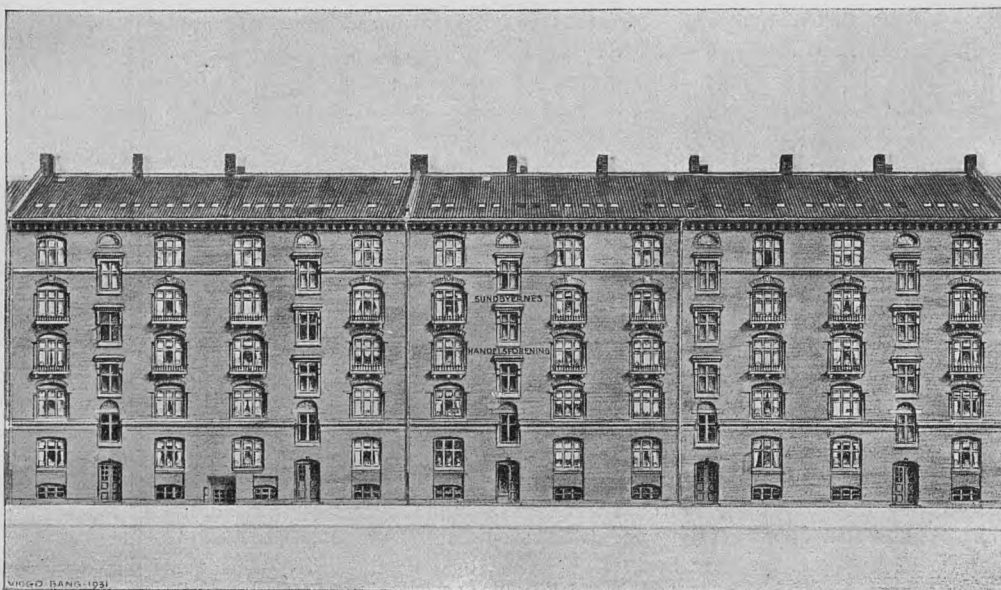
Flyttet til Amager, Tyrolsgade 1903

Ombygget i Tyrolsgade 1906

Flyttet til Frankrigsgade 1915

Fabrikken beskæftiger ca.
250 Arbejdere

Ejendommen.

Den store Tanke, at Foreningen en Gang kunde faa Midler til at bygge eget Hus eller erhverve en for Foreningen passende Ejendom, opstod første Gang i 1896, da Thorvald Hansen fremkom med den smukke Ide at oprette en Fond til en Enkebolig. Til Fremme heraf blev nedsat et Udvalg, Th. Hansen, P. K. Petersen og Fischer, hvilken sidste i 1898 blev afløst af I. P. Jensen, men al Begyndelse er jo svær, og der fremkom intet positivt fra dette Udvalg.

I 1899 foreslog Sabinsky Dannelsen af et Aktieselskab indenfor Foreningen til Løsning af Opgaven, et Udvalg Hermann Ebert, C. K. Petersen og Sabinsky forsøgte med stor Energi at realisere Ideen, men forgæves, det var naturligvis ogsaa vanskeligt, naar der paa det givne Tidspunkt ingen som helst Grundkapital var. Ved Generalforsamlingen 1901 blev det da besluttet at hen- og baandlægge en Trediedel af de aarlige Indtægter til Reservefond, dette Fond blev suppleret med et af Hermann Ebert skænket Beløb samt med Tuborgs 25 Aars Jubilæums Gave, Kr. 200,00. Herved øjnedes nye Muligheder for „Enkeboligen“, som var Ønskets populære Navn den Gang.

Der gaar nu en Del Aar, hvor Sagen er stillet lidt i Skyggen, men stadig havde Bestyrelsens store Interesse. I 1918 kommer Løsningen imidlertid betydelig nærmere, takket være Hermann Ebert, der i Anledning af Foreningens 25 Aars Jubilæum, skænkede denne en Byggegrund, beliggende paa Grækenlandsvej, det blev endvidere efter Konference med Hermann Ebert og Amagerbanken i Oktober 1918 vedtaget at oprette en „Byggefond“, hvor Hermann Ebert og Bertel Hansen tegnede sig for de første Aktier. En Agitation til yder-

ligere Tegning blev igangsæt, idet Bestyrelsen personlig henvendte sig til Medlemmerne, dette fortsatte med Mellemlum. I 1931, da Ejendommen paa Hveensvej blev købt, androg Fonden cirka 27,000 Kroner.

Efterhaanden som Kapitalen voksede og dermed Haabet for Planens Realisation, begyndte Bestyrelsen at lægge Planer for dennes Anvendelse. Arkitekt Landbo-Berthelsen, der var Medlem af Foreningen, fremkom med forskellige Udkast til en Bygning, foruden dette saa Bestyrelsen sig stadig om efter en anvendelig Ejendom, og endelig i 1931 var dette Maal, for hvilket der var arbejdet siden 1896, naaet, idet Foreningen købte Ejendommen Hveensvej Nr. 5—7—9—11 og 13 af Murrermester C. Geschwendtner for en Sum af cirka Kr. 300,000,00

den 15. Februar 1931,

efter at Bestyrelsen ved en ekstraordinær Generalforsamling havde faaet Medlemmernes Sanktion.

Ejendommen er meget præsentabel med 50 store 2 Værelses Lejligheder og, efter at Foreningen har bekostet en Del nødvendige Fornyelser og Reparationer, maa siges at være særdeles velholdt. Dette Valg kunde næppe være bedre og er til stor Ære for Bestyrelsen.

Den 6. Juli 1932 blev Foreningens Navn opsat paa Bygningen. For Chr. Stripp og Wilhelm Hansen var det naturligvis med en vis Følelse af Stolthed at se dette haandgribelige Bevis paa deres Ønskes Maal, og Glæden var sikkert ikke mindre, da den samlede Bestyrelse for første Gang den 12. August 1931 kunde samles i Ejendommen i et Værelse, der var indrettet til Afholdelse af Bestyrelsesmøder, i alle de mange Aar før havde Bestyrelsen været henvist til at afholde

SADOLIN & HOLMBLAD

En af de største og bedst kendte Virksomheder paa Amager er uden Tvivl *Sadolin & Holmblad*. Navnet sættes af enhver i Forbindelse med Farver, Lakker og Gulvfernis, og de kendte og populære Produkter har været anvendt af Malere og i Husholdningen gennem mere end 150 Aar.

Sadolin & Holmblad, hvis Grundlæggelse gaar helt tilbage til 1777, flyttede for ca. 30 Aar siden sin Virksomhed til Amager og bestaar i Virkeligheden af en Række Specialfabriker. Der findes saaledes i det 4 Tdr. Land store Komplex ved Holmbladsgade Fabriker for Malervarer, tørre kemiske Farver, Skibsfarver, Tubefarver, Nitrolakker, klare Lakker og Lakfernis samt Trykfarve. Som det fremgik af Meddelelser i Dagspressen i forrige Maaned, staar Firmaet netop foran en stor Udvidelse af sin Virksomhed, og der er hertil projekteret nye Fabriksanlæg i Nærheden af Køge.

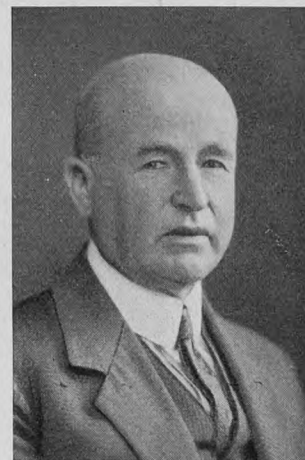
Ledelsen af Firmaet har i de sidste 20 Aar været i Hænderne paa Direktørerne G. A. og K. Sadolin. Nu i 1933 beskæftiger Firmaet ialt ca. 300 Funktionærer og Arbejdere.

Samtidig har Firmaet rent salgsmæssigt vundet Terræn overalt i Verden. Foruden at dække en meget stor Del af vort hjemlige Forbrug af Farver og Lakker, er det lykkedes *Sadolin & Holmblad* at skabe en Export. Dets Fabrikata finder Afsætning under alle Himmelstrøg og til de mest forskellige Formaal. Firmaet har ikke alene Repræsentanter i de større Byer overalt i Europa, men langt udenfor Europas Grænser bruges i Dag de danske Farver og Lakker og leverer dermed et godt Bevis paa Produkternes høje Kvalitet.

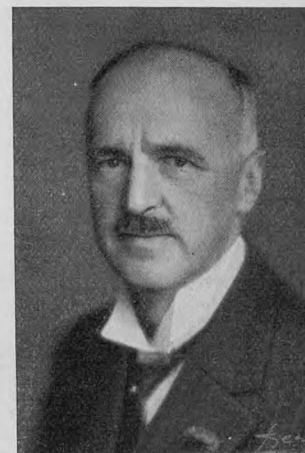
Sadolin og *Holmblads* Farver er mange Steder paa Verdensmarkedet foretrukket fremfor konkurrerende Mærker, og herhjemme, hvor man for nogle Aar siden brugte udenlandske Lakker og Emailler i stor Udstrækning anvendes nu næsten udelukkende danske Produkter. Importen af udenlandske Farver er reduceret til et Minimum, som et Kuriosum kan nævnes, at man tidligere anvendte ikke ubetydelige Kvanta af hollandsk Emaille, medens Forholdet i Dag er det modsatte, idet Importen heraf praktisk talt er ophørt, og *Sadolin & Holmblad* til Gengæld afsætter mange af sine Produkter i Holland.

Det er saaledes en smuk Position, dansk Farveindustri har skabt sig, men til Trods for, at danske Farver overalt vinder frem netop paa Grund af deres gode Kvalitet, kan man desværre endnu se enkelte danske Firmaer, der med Forkærlighed sælger udenlandske Fabrikata. Man skulde synes, det var mere naturligt, at Forhandlerne drog Fordel af den Velvilje Publikum har for *Sadolin* og *Holmblads* Varer, bibragt dem gennem Firmaets omfattende Reklame.

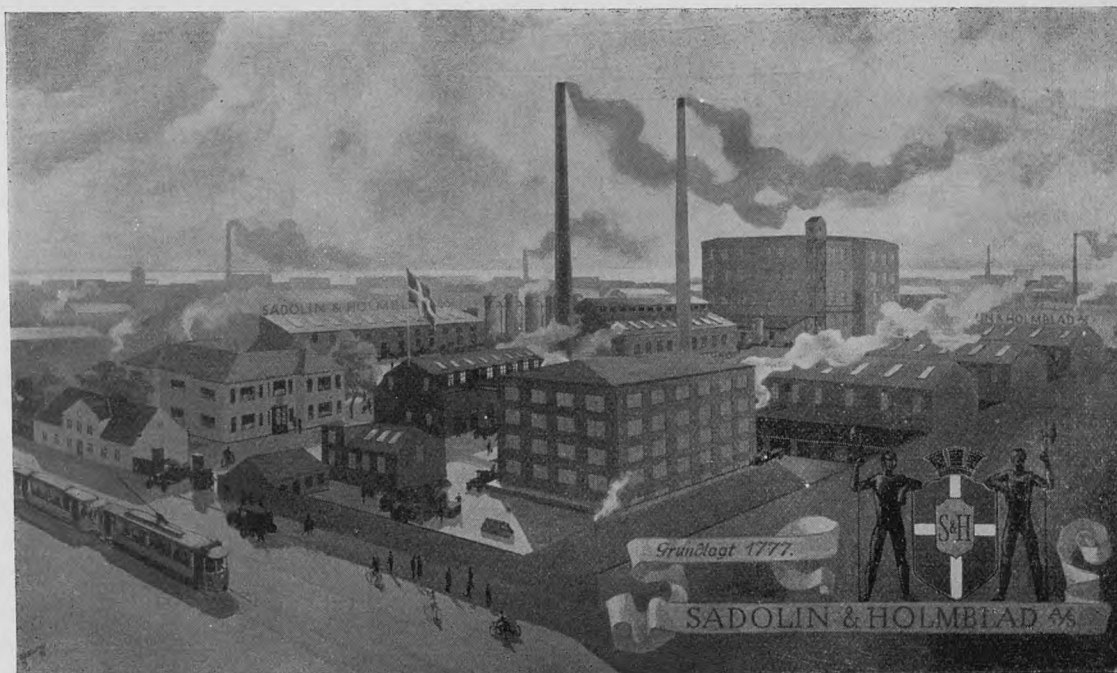
En Fabrik som *Sadolin & Holmblad*, der giver Beskæftigelse til mange Hænder, bør omfattes med den største Interesse af Forhandlerne hele Landet over og ikke mindst af den Kreds af Handlende, der har deres Virkefelt i den samme Bydel som Nordens største og ældste Farve- og Lakfabrik.

Direktør G. A. Sadolin

Direktør K. Sadolin

Fabriksanlæg ved Holmbladsgade

Møderne i lejede Lokaler, nu kunde de med Sindsro sætte „Foden under eget Bord“. Ved Siden af Bestyrelsesværelset er nu indrettet et Arkiv.

Ejendommen har allerede den Glæde at huse flere af Foreningens Medlemmer som Lejere, og som tidligere nævnt er der bortgivet fire halve Friboliger.

Den 12. November 1933

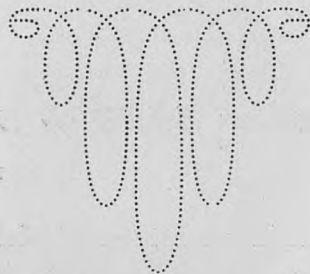
vil Foreningens store nye Flag veje over Ejendommen til Ære for Foreningens Damer, for Jubilæet og for en Forening, hvis Bestyrelser satte sig et stort Maal og ved Energi og Udholdenhed naaede dette.

Ved sidste Festskrift udtryktes Ønsket om, at der i snarlig Fremtid maatte skabes Fred i Europa, saa Handelsstanden atter kunde se lyst paa Tilværelsen. Det er nu 15 Aar siden. Krigen med alle dens Rædsler blev bragt til Ophør, men blev desværre afløst af en Handels-Konkurrence, en Kappelstrid, en ny Form for Krig om man vil, og nu til sidst en egoistisk muren-sig-inde, der langsomt har undergravet Erhvervslivet og lagt store Byrder paa Handelsstanden.

Dog, en Købmand maa være Optimist, indrette sig efter de nye Forhold og gennem sin Organisation søge at mildne de mest ødelæggende Restriktioner, en saadan „Krisetid“ skaber.

Skal vi da til Slut i Anledning af Foreningens 40 Aars Jubilæum udtrykke Haabet om, at Foreningen stadig maa have Evne til at samle Medlemmerne, saavel under festlige Former som ved opstaaende alvorlige Problemer og have Held til at løse disse.

H. O. Nielsen.

Valdemar Jensen

J. P. Jensen

Axel Jensen

Firmaet J. P. Jensens Eddike- & Sennepfabriker

Liflandsgade 15

København S.

I Aaret 1844 grundlagdes Eddikefabriken af Købmand Jens Peter Jensen, efter hvem Firmaet bærer Navnet. Grundlæggeren J. P. Jensen døde i Aaret 1887, efter hans Død fortsatte Sønnen Valdemar Jensen Virksomheden, efter at have været Medarbejder siden Aaret 1876. Sennepsfabriken grundlagdes i 1893 af Valdemar Jensen, og begge Virksomheder blev drevet paa samme Sted af Valdemar Jensen til Aaret 1930, da Sønnen Axel Jensen blev optaget som Kompagnon, efter at have deltaget i Virksomheden siden 1910. Valdemar Jensen døde i Januar 1933, og Axel Jensen er nu Eneindehaver af Firmaet J. P. Jensen.

„Sct. Martin“ er Navnet paa Fabrikens Specialitets Eddike.

Foreningens 25-Åars Jubilarer

Hermann Ebert, 1918

Bertel Hansen, 1918

H. Nielsen, 1921

Wilh. Hansen, 1925

Chr. Stripp, 1923

M. F. Stripp, 1923

C. C. Thode, 1923

Ad. Knudsen, 1925

R. Knudsen, 1925

Vald. Lodahl, 1925

Foreningens 25-Års Jubilæer

H. Bofmann, 1926

I. P. Jensen, 1926

H. Schnohr, 1926

St. Brozek, 1927

F. Johansen, 1927

L. Mørfensen, 1927

O. Mørfensen, 1927

H. P. Pedersen, 1927

Chr. Pedersen, 1928

Foreningens 25-Års Jubilærer

K. Wiberg, 1928

I. Hoegh, 1929

Th. Torp, 1929

Holger Johannesen, 1930

Aug. Ehlers, 1932

E. Seehausen, 1932

Aage Steenberg, 1932

E. Thyssen, 1932

Chr. Westergaard, 1932

Aktieselskabet

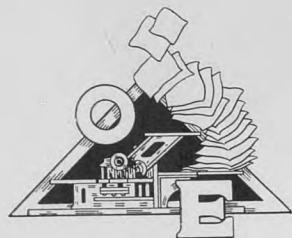
N. P. Jensens Korkvarefabrik

Brigadevej 58

Aaret 1880 grundlagdes N. P. Jensen's Korkvarefabrik, der fik Lokaler i Oehlen-schlægersgade 21 paa Vesterbro. For ca. 22 Aar siden — ved N. P. Jensen's Død — blev Fabrikken omdannet til Aktieselskab under Navnet: A/S N. P. JENSEN's Korkvarefabrik, og blev da flyttet til Amager, hvor den i de sidste 18 Aar har haft Kontor- & Fabrikslokaler paa Brigadevej 58.

Fabrikken har i de forløbne Aar samlet sig en stor Kundekreds paa Amager og over hele Landet og er bl. a. Leverandør til flere af vore store Bryggerier. Foruden Øl-, Vin-, Dunke- og Medicinpropper fabrikeres alt, hvad der henhører under Korkvarefabrikationen:

Redningsbælter - Badeplader og Svømmebælter, hvoraf Firmaet bl. a. er Leverandør til Københavns Kommuneskoler, flere Statsskoler og mange Søbadeanstalter i hele Landet. Ligeledes er Fabrikken Leverandør af forskellige Korkvarefabrikationer til saavel Island som Grønland.

AMAGER CENTRALTRYKKERI

OTTO EILERTSEN

8 TINGVEJ 8

TELEFON AMAGER 3848 - 5848

TELEFON AMAGER 3848 - 5848

Trykkeriet etableret 1923, og hører saaledes ikke til de ældre Virksomheder i Sundbyerne. Ikke desto mindre er det dog lykkedes os i den korte Aarrække at erhverve en god og solid Kundekreds blandt Sundbyernes Fabrikanter og Købmænd, og vi kan glæde os ved stadig Fremgang. — Den gamle Forestilling, at man skulde „over Broen“ for at faa rigtige Tryksager, gælder ikke mere. Vi er i Stand til at levere enhver Kunde den Tryksag, han har Brug for, lige fra det lille Forretningskort til Kataloger, Prislister etc. At betjene vore Kunder paa en fuldtud tilfredsstillende Maade har altid været vort Formaal.